

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2004

2009

Комисия по външни работи

2007/2274(INI)

22.1.2008

ПРОЕКТОДОКЛАД

относно Годишния доклад за 2007 г. относно правата на човека по света и политиката на ЕС в тази област
(2007/2274(INI))

Комисия по външни работи

Докладчик: Marco Sarpato

СЪДЪРЖАНИЕ

Страница

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ3

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

относно Годишния доклад за 2007 г. относно правата на човека по света и политиката на ЕС в тази област
(2007/2274(INI))

Европейският парламент,

- като взе предвид Деветия доклад на Европейския съюз за правата на човека (2007 г.)¹,
- като взе предвид членове 3, 6, 11, 13 и 19 от Договора за Европейския съюз и членове 117 и 300 от Договора за създаване на Европейската общност,
- като взе предвид Всеобщата декларация за правата на човека и всички международни правни инструменти, посветени на защитата на правата на човека²,
- като взе предвид Хартата на Обединените нации,
- като взе предвид конвенциите на Обединените нации за правата на човека и факултативните протоколи към тях,
- като взе предвид регионалните правни инструменти, включващи по-конкретно Африканската харта за правата на човека и народите и факултативния протокол относно правата на жените в Африка,
- като взе предвид влизането в сила на 1 юли 2002 г. на Римския устав относно Международния наказателен съд и своите резолюции, отнасящи се до Международния наказателен съд³,
- като взе предвид Конвенцията на Съвета на Европа за борба с трафика на хора и Плана на Европейския съюз от 2005 г. за най-добри практики, стандарти и процедури за борба и превенция на трафика на хора⁴,
- като взе предвид Протокол № 13 към Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи относно премахването на смъртното наказание при всички обстоятелства,
- като взе предвид Конвенцията на Обединените нации против изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание,
- като взе предвид Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на детето,

¹ Документ на Съвета 13288/1/ 07

² Вж Приложението към настоящата резолюция

³ ОВ С 379, 7.12.1998 г., стр. 265; ОВ С 262, 18.09.2001 г., стр. 262; ОВ С 293 Е, 28.11.2002 г., стр. 88; ОВ С 271 Е, 12.11.2003 г., стр. 576.

⁴ ОВ С 311, 09.12.2005 г., стр. 1.

- като взе предвид Конвенцията на Обединените нации за премахване на всички форми на дискриминация срещу жените и факултативния протокол към нея,
- като взе предвид Хартата за основните права на Европейския съюз¹
- като взе предвид Споразумението за партньорство между АКТБ - ЕО и измененията към него²,
- като взе предвид своите предишни резолюции относно правата на човека по света,
- като взе предвид своята резолюция от 7 юни 2007 г. относно петата сесия на Съвета на ООН по правата на човека и резултатите от преговорите със Съвета по правата на човека на ООН (UNHRC)³,
- като взе предвид своята резолюция от 14 февруари 2006 г. относно клаузата за правата на човека и демокрацията в споразуменията на Европейския съюз⁴,
- като взе предвид своята резолюция от 1 февруари 2007 г. относно инициативата в подкрепа на всеобщ мораториум върху смъртното наказание⁵ и резолюцията, приета на 18 декември 2007 г. от Общото събрание на Обединените нации относно налагане на всеобщ мораториум върху смъртното наказание,
- като взе предвид своята резолюция от 20 септември 2001 г. относно гениталното осакатяване на жените⁶, която посочва, че всякаква форма на подобно осакатяване, независимо в каква степен, е акт на насилие срещу жените и представлява нарушение на основните ѝ права,
- като взе предвид своята резолюция от 6 септември 2007 г. относно провеждането на диалог и консултации с трети страни в областта на правата на човека, която подчертава, че правата на жените следва да се посочват изрично във всеки диалог относно правата на човека⁷,
- като взе предвид своята резолюция от 6 юли 2006 г. относно свободата на изразяване в Интернет⁸,
- като взе предвид всички приети от него извънредни резолюции относно правата на човека,
- като взе предвид Форума на Европейския съюз за правата на човека, състоял се през декември 2007 г. в Лисабон,
- като взе предвид Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания, която

¹ ОВ С 303, 14.12.2007 г., стр. 1.

² ОВ L 317, 15.12.2000 г., стр. 3; ОВ L 209, 11.08.2005 г., стр. 27.

³ Приети текстове, Р6_ТА(2007)0235.

⁴ ОВ С 290 Е, 29.11.2006 г., стр. 107.

⁵ ОВ С 250 Е, 25.10.2007 г., стр. 91.

⁶ ОВ С 77 Е, 28.3.2002, стр. 126.

⁷ Приети текстове, Р6_ТА(2007)0381.

⁸ ОВ С 303 Е, 13.12.2006 г., стр. 879.

беше подписана от Европейските общности и от повечето държави-членки на 30 март 2007 г., и в която се определя задължението интересите и проблемите на лицата с увреждания да бъдат включени в провеждани в трети страни действия за защита на правата на човека,

- като взе предвид предназначенията за делегациите и службите обяснителна бележка относно уврежданията и развитието, публикувана през юли 2004 г.,
 - като взе предвид Декларацията на ООН за защитниците на правата на човека и действията на специалния представител на Генералния секретар на ООН за положението на защитниците на правата на човека,
 - като взе предвид Международната конвенция за защитата на всички лица срещу насилствено изчезване, приета през декември 2006 г.,
 - като взе предвид Насоките на Европейския съюз за насърчаване на спазването на международното хуманитарно право¹ в областта на децата и въоръжените конфликти, както и по отношение на защитниците на правата на човека,
 - като взе предвид член 45 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по външни работи и становището на комисията по развитие (А6-0000/2008),
- А. като има предвид, че Годишният доклад за правата на човека за 2007 г. на Съвета и Комисията на Европейския съюз предоставя общ преглед на дейностите на институциите на Европейския съюз в областта на правата на човека във и извън Европейския съюз,
- Б. като има предвид, че Годишният доклад за 2007 г. анализира, оценява и в конкретни случаи предлага конструктивна критика на действията, предприети в областта на защитата на правата на човека от страна на Комисията и Съвета и на цялостната дейност на Парламента,
- В. като има предвид, че следва да се признае, че постигнатото във вътрешен план от Европейския съюз в областта на правата на човека оказва пряко влияние на неговата надеждност и на способността му да прилага ефикасна външна политика,
- Г. като има предвид, че правата на човека и тяхната защита се обуславят, и следва да се развиват паралелно с правовата държава, демократичното управление, принципа на разделение на властите и политическата отчетност, разделението между църква и държава, както и с политическите права, които могат да позволят на лицата, които се ползват с тях, да бъдат адвокати на самите себе си по въпроси, засягащи правата на човека,
- Д. като има предвид, че следва да се положат усилия и да се отдели повече внимание на спазването на основните права на човека, най-вече политическите права, при

¹ ОВ С 327, 23.12.2005 г., стр. 4.

преговорите и прилагането на двустранни или регионални търговски споразумения, включително и когато става въпрос за споразумения, сключени с важни търговски партньори,

- Е. като има предвид, че правосъдието, свободата, демокрацията и правата държава, които гарантират основните свободи и права на човека, са стълбовете на устойчивия мир и, като има предвид, че устойчивият мир не може да бъде постигнат чрез споразумения, имащи за цел да защитят лицата, отговорни за системно нарушаване на правата на човека или за нарушаване на международното хуманитарно право,
- Ж. като има предвид, че в различни региони по света все още съществува заплахата за защитата на правата на човека, тъй като нарушаването на правата на човека неизбежно се съпътства от усилие от страна на нарушителите да намалят резултата от защитата на правата на човека, особено в страни, където нарушаването на правата на човека е ключов фактор за поддържането на власт на недемократични режими,
- З. като има предвид, че в развиващите се страни 82 % от хората с увреждания все още живеят под прага на бедността и продължават да бъдат подлагани на изключително сериозни нарушения на правата на човека, включително отказ на право на живот и налагане на нечовешко или унижително отношение и, като има предвид, че в това отношение положението на децата с увреждания е особен повод за тревога,
- И. като има предвид, че в съответствие с Конституцията на Световната здравна организация „ползването на най-високи здравни стандарти е едно от основните права на всяко човешко същество без разлика на раса, религия, политически убеждения, икономически или социални условия” и, като има предвид, че здравето на хората е основа за постигане на мир и сигурност,
 - 1. Осъжда факта, че Европейският съюз все още е далеч от осъществяването на последователна и ефикасна политика в областта на утвърждаването и насърчаването на правата на човека по света; счита, че е необходим значителен напредък по отношение на стриктното спазване на вече съществуващите правила на Европейския съюз в областта на правата на човека;
 - 2. Счита, че за да се осъществи съществен напредък в утвърждаването на правата на човека, чието спазване често се затруднява от превеса на националните интереси на държавите-членки, е необходимо да се засили общата външна политика и политиката на сигурност, която следва да отчита приоритетно утвърждаването на правата на човека;
 - 3. Призовава Комисията и Съвета да положат допълнителни усилия за подобряване на способността на Европейския съюз да отговори бързо на нарушаването на правата на човека от трети страни, не на последно място чрез включване на правата на човека в политиката на Европейския съюз по отношение на тези страни;

Общи принципи и предложения в областта на правата на човека, демокрацията, мира и ненасилието

4. Потвърждава, че правата на човека, така както са определени в основните правни инструменти и международни конвенции, включително Хартата на основните права на Европейския съюз, представляват универсални, естествени и исторически придобити права, чието конкретно и ефективно спазване представлява необходимата гаранция за прилагането и спазването на законността и международния ред, за насърчаването на мира, свободата, справедливостта и демокрацията.
5. Счита, че ефикасното спазване на правата на човека по света от страна на местни или национални съдебни институции или, когато това не е възможно, от страна на наднационални съдебни институции, следва да бъде ясно очертана и централна цел в политиките на Европейския съюз, като се започне от външната политика и общата политика за сигурност;
6. Следователно призовава Комисията и Съвета, като използват за пример извършеното за създаването на Международния наказателен съд, да предприемат приоритетни действия в подкрепа на дейностите на всички съдебни институции, ангажирани в осигуряването на спазването на правата на човека; по-специално посочва необходимостта да се осигури максимална подкрепа за работата на Интерамериканския съд по правата на човека и на Африканския съд по правата на човека и народите, както и да се допринесе за улесняване на създаването на Съд по правата на човека между държавите в Азия и Тихия океан, в които не съществуват авторитарни или диктаторски режими;
7. Счита, че самото право на демокрация, разбирано като право на всеки гражданин да участва, без да бъде подлаган на дискриминация, в упражняването на суверенната власт на народа в рамките на институциите, съставляващи правовата държава, е универсално човешко право, исторически придобито и изрично признато от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи, от Виенската декларация от 1993 г. и от Декларацията на Хилядолетието на Обединените нации; на това демократично право съответства задължението на институциите на международната общност, на Европейския съюз и на всички държави-членки, да работят за премахване на пречките пред цялостното зачитане на правата на човека по целия свят; стратегическата перспектива за това усилие би трябвало да се състои в създаването на истинска Световна организация на демокрацията и демокрациите, която следва да възникне чрез преобразуването на съществуващите наднационални институции, които ще бъдат укрепени чрез Общността на демокрациите, а не чрез създаването на нови институции;
8. Счита, че всяка държава следва да подчини на последна инстанция своя суверенитет на наднационални правила и съдебни инстанции, които са създадени или предстои да бъдат създадени с цел да гарантират ефикасното прилагане на нормите и на международните договори в областта на защитата на правата на човека; „Националната държава, упражняваща абсолютна власт” в

действителност вече е неподходяща за ефикасното утвърждаване на индивидуалните свободи и за поддържането на мира, особено ако е създадена следвайки линии на етническо, езиково или религиозно разделение;

9. Счита, че принципът за ненасилие на Ганди е най-подходящият инструмент за осигуряването на защитата, утвърждаването, насърчаването, спазването на основните права на човека; счита за необходимо разпространението на този принцип да се превърне в приоритетна цел на политиката за насърчаване на правата на човека и демокрацията от страна на Европейския съюз и възнамерява да допринесе за осъвременяването и изучаването на модерните теории и практики за действия на ненасилие, включително чрез сравнителен анализ на исторически използваните най-добри практики. За да се придаде централно политическо значение на това усилие, предлага през 2009 г. да бъде свикана Европейска конференция по въпросите на ненасилието и 2010 г. да бъде обявена за "година на ненасилието"; призовава освен това държавите-членки, да предприемат действия в рамките на Обединените нации за обявяването на „десетилетие на ненасилието 2010 - 2020 г.“;

Годишен доклад на Европейския съюз за правата на човека за 2007 г.

10. Подчертава значението на Годишния доклад на Европейския съюз за 2007 г. относно правата на човека за анализирането и оценката на политиката на Европейския съюз в областта на правата на човека, и признава, че Докладът предостави общ поглед върху нарастващия обем на свързаните с правата на човека дейности на Европейския съюз;
11. Счита, че следва да бъде осигурена повече информация относно оценката на предходните политики, както и че следва да бъдат предложени елементи и насоки, които да уточнят приоритетите на политиките, като се съобразяват с реалностите във всяка отделна страна; потвърждава призива си за подготвяне на оценка на прилагането и резултатите от политиките, правните инструменти и инициативите на Европейския съюз по отношение на защитата на правата на човека в трети страни, включително чрез въвеждането на индекси и други критерии за оценка;
12. Приветства публичното представяне на Доклада за 2007 г. от Съвета и Комисията на пленарната сесия през декември 2007 г. едновременно с оповестяването на годишната награда „Сахаров“ за свобода на мисълта, която Парламентът присъди на г-н Salih Mahmoud Mohamed Osman от Судан; вече е установена редовна практика, по силата на която декемврийската сесия на Европейския парламент се посвещава на отчет на дейностите на ЕС в областта на правата на човека;
13. Отново призовава Съвета и Комисията да обмислят съставянето на пълен списък на „страните, предизвикващи особена тревога“ във връзка с нарушения на правата на човека и подчертава значението на разработването на критерии, чрез които да се оценяват и сравняват страните по отношение на степента на спазване на правата на човека, което ще позволи да бъдат определени различни категории страни и вследствие на това да се установят специфични политически приоритети;

*Дейности на Съвета и Комисията в областта на правата на човека в
международен план*

14. Отдава заслуга за работата през 2007 г. на Личния представител по въпросите на правата на човека на Върховния представител, г-жа Riina Kionka; продължава да подкрепя дейността и усилията ѝ за увеличаване на видимостта и засилване на ролята на Европейския съюз на международните форуми, посветени на правата на човека; очаква Върховният представител, Съветът и всички представители на държавите-членки изцяло да подкрепят работата ѝ в областта на насърчаването на правата на човека;
15. Счита, че капацитетът на Европейския съюз за предотвратяване, отговор и управление на кризи се е показал недостатъчен и призовава Съвета постепенно да промени гражданските аспекти на Европейската политика за сигурност и отбрана в „Гражданска служба за мир“ за управление на краткотрайни граждански кризи и трайно изграждане на мира; изразява мнение, че въз основа на посочената рамка, Европейският съюз следва да засили мрежите на гражданското общество, на поднационално, национално и регионално равнище, така че да насърчи изграждането на доверие, изграждането на капацитет, да увеличи контрола и осведомеността, по тази причина подкрепя институционализирането на участието на гражданското общество в регионални и подрегионални структури за мир и сигурност;
16. Потвърждава призива си към Комисията да насърчи държавите-членки на Европейския съюз и трети страни, с които в момента се водят преговори за бъдещо членство, да подпишат и да ратифицират всички ключови конвенции на ООН и Съвета на Европа в областта на правата на човека и факултативните протоколи към тях; привлича вниманието на държавите-членки върху необходимостта да ратифицират Международната конвенция за защита правата на всички работници-мигранти и членовете на техните семейства, която досега не е ратифицирана от нито една държава-членка¹,
17. Призовава за бързо ратифициране от страна на Европейската общност и нейните държави-членки на Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания; подчертава, че факултативният протокол към Конвенцията следва да се разглежда като интегрална част от нея и призовава за едновременното присъединяване към Конвенцията и към Протокола;
18. Подчертава необходимостта от подобряване на действителния ангажимент на Европейския съюз и неговите държави-членки в областта на правата на човека и въпросите на демокрацията във връзка с тяхното участие в различни международни форуми през 2007 г., включително в първата година на работата на Съвета на ООН по правата на човека, Общото събрание на ООН, Министерския съвет на Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа (ОССЕ) и Съвета на Европа;

¹ Данни актуални към юни 2007.

19. Призовава за подобряване на сътрудничеството и координацията между Съвета на Европа и Европейския съюз; приветства подписването на 11 май 2007 г. на Меморандум за разбирателство между Съвета на Европа и Европейския съюз и призовава двете страни да приложат документа на практика; изтъква по-конкретно следните препоръки, съдържащи се в доклада Juncker:
- препоръката Комисарят по правата на човека на Съвета на Европа да бъде институцията, към която Европейският съюз, както и всички държави-членки на Съвета на Европа да отнасят всички проблеми, свързани с правата на човека които не са включени в съществуващия механизъм за наблюдение и контрол;
 - препоръката да бъде изработен механизъм за насърчаване и засилване на демокрацията и да се прилага изцяло опитът на Венецианската комисия;
20. Посочва, че UNHRC има потенциал да се развие като ценна рамка за многостранните усилия на ЕС в областта на правата на човека; изразява съжаление по повод факта, че през последната година от дейността си, тази нова структура не е подобрила постиженията на ООН в областта на правата на човека; изразява увереност в практическата полза от механизъм на Universal Periodic Review за постигането на конкретни резултати и подобрения; призовава Съвета и Комисията да следят отблизо този процес, така че да бъде приложена на практика резолюция 60/251 на Общото събрание на ООН, по силата на която е учреден universal periodic review, основаващ се на обективна и достоверна информация относно спазването на задълженията и ангажиментите в областта на правата на човека от всяка държава-членка по начин, гарантиращ всеобхватност на правата и еднакво третиране на всички държави; призовава Съвета на ЕС да намери начини, чрез които Европейският парламент да бъде официално включен в рамката на тази наскоро установена процедура;
21. Приветства факта, че процедурата по разглеждане на жалби, основаваща се на предишната „процедура 1503“ ще продължи да дава възможност на частни лица и организации да внасят на вниманието на UNHRC жалби при груби и надеждно доказани нарушения на правата на човека, и призовава Комисията и Съвета да гарантират, че гласът на неправителствените организации ще продължи да се чува в UNHRC, така че те могат да се ползват от прерогативите, гарантирани от техния консултативен статут, даващ им право да представят писмени съобщения и устни декларации;
22. Потвърждава значението на специалните процедури и на „мандатите на страните“ в рамките на Съвета по правата на човека; осъжда решението на Европейския съюз да подкрепи резолюция, която предвижда да не се подновява мандата за Дарфур на експертите по права на човека, както и решението на Съвета по правата на човека да не подновява мандатите за Беларус и Куба;
23. Призовава Съвета, Комисията и държавите-членки да предложат реформа на Съвета по правата на човека, така че там да бъдат приемани само страни, които се придържат постоянно към всички процедури; в очакване на посочената реформа, призовава това правило да бъде спазвано при определянето на европейската подкрепа за страните-кандидатки;

24. Призовава Европейския съюз и държавите-членки да засилят ангажимента и координацията си по отношение на Общността на демокрациите (ОД), като се има предвид, че постоянният секретариат на ОД ще бъде установен в Полша, както и че Инициативният ѝ комитет в момента се председателства от Португалия, която ще бъде домакин на следващата официална министерска конференция, която ще се състои в Лисабон през 2009 г.; счита, че по-силен ангажимент от страна на Европейския съюз би могъл да засили влиянието и надеждността на ОД, най-вече чрез засилване на демократичността на Кавказ в рамките на ООН и чрез подкрепата на по-всеобхватно и легитимно участие на представителите на гражданското общество в работата на ОД, най-вече по отношение на формата на Министерската конференция;
25. В тази връзка призовава Европейския съюз да се ангажира официално с други демократични правителства от други регионални групи, така че да започне официално сътрудничество и консултация в рамките на UNHRC, за да се гарантира успеха на инициативи, насочени към спазването на принципите, съдържащи се във Всеобщата декларация за правата на човека на ООН; счита, че единствено чрез координирани действия, включващи регионален съюз на демократичните държави като ОД, многостранните усилия на Европейския съюз в областта на правата на човека могат да бъдат ефикасно защитени във форумите на ООН, както бе показано чрез неотдавнашното успешно приемане на 18 декември 2007 г. от Общото събрание на ООН на резолюция относно използването на смъртното наказание;
26. Приветства факта, че Комисията използва позицията си като председател на Процеса Кимбърли през 2007 г. за укрепване на механизмите, предназначени за спиране на потока от конфликтни диаманти; потвърждава значението на Процеса Кимбърли, като се има предвид връзката между спирането на търговията с конфликтни диаманти и постигането на устойчив мир и сигурност; приветства също Турция и Либерия като новоприети през 2007 г. участници, както и повторното приемане на Република Конго в Процеса Кимбърли (с което общият брой на участниците достигна 48, включително Европейската общност, включваща 27 държави-членки).
27. Приветства факта, че третата международна конференция, имаща за цел сключването на международен договор, забраняващ производството, употребата, трансфера или складирането на касетъчни бомби в съответствие с принципите на международното хуманитарно право, се състоя през декември 2007 г. във Виена с пълната подкрепа на Европейския съюз¹; призовава Румъния и Кипър, които са единствените две държави-членки на ЕС, които не са подкрепили приетата на 23 февруари 2007 г. Декларация от Осло, да я подкрепят; изцяло подкрепя следващите конференции в рамките на Процеса от Осло, които се предвижда да се състоят в Уелингтън от 18 до 22 февруари 2008 г. и в Дъблин от 19 до 30 май 2008 г.; изразява очакване всички държави-членки на Европейския съюз да имат готовност да подпишат договора на церемония, която се предвижда да се състои в Осло в края на 2008 г.;

¹ Участваха над 140 представители на гражданското общество и 138 държави (94 от тях са подкрепили Декларацията от Осло или Процесът от Осло).

28. Призовава Съвета и Комисията да продължат активните си усилия за постигане на всеобщо ратифициране на Римския статут и приемане на необходимото национално законодателство за прилагането му на практика в съответствие с Общата позиция на Съвета 2003/444/ОВППС от 16 юни 2003 г. за Международния наказателен съд¹ (МНС) и Плана за действие; подчертава, че не всички председателства на Съюза следват с еднаква енергия посочената обща цел; призовава всички председателства да споменават фазата на сътрудничество с МНС на всички срещи на високо равнище с трети страни; изисква тези усилия да бъдат разширени, така че да включат ратификацията и прилагането на Споразумението за привилегиите и имунитетите на Международния наказателен съд, което представлява важен оперативен инструмент на Съда; отбелязва влизането в сила на 8 декември 2007 г. на Споразумението с Обединеното кралство относно изпълнението на присъди (и влизането в сила на подобно споразумение, сключено с Австрия през 2005 г.) и призовава всички държави-членки да обмислят сключването на подобни споразумения с МНС; признава сключването на Споразумение за сътрудничество и взаимопомощ между Европейския съюз и МНС за важен инструмент, допълващ задълженията на отделните държави-членки;
29. Приветства ратифицирането от Япония на Римския статут през юли 2007 г., с което общият брой на страните по договора към декември 2007 г. достигна 105; призовава Чешката република, като единствената останала държава-членка на ЕС, която все още не е ратифицирала Римския статут, да направи това в най-кратък срок;
30. Отново призовава всички страни, но най-вече Съединените американски щати, Чили и Турция, да ратифицират Римския статут; посочва, че неуспехът на Съединените щати да ратифицират документа е от полза на държави и правителства, които демонстрират грубо неспазване на международните наказателни закони;
31. Настоятелно призовава всички държави-членки за пълно сътрудничество по международните наказателни съдебни механизми, и особено по отношение образуването на съдебно производство срещу бегълците; в това отношение, със задоволство отбелязва сътрудничеството на Демократична република Конго за предаването на Germain Katanga на МСС, сътрудничеството на Сърбия за задържането и предаването на Zdravko Tolimir на Международния съд за военните престъпления в бивша Югославия (МСВПБЮ) и сътрудничеството на Сърбия и Черна гора за задържането и предаването на Vlastimir Đjordjević на МСВПБЮ; все пак, със загриженост отбелязва продължаващия неуспех на Судан в сътрудничеството с МНС във връзка със задържането и предаването на Ahmad Muhammad Harun и Ali Muhammad Ali Abd-Al-Rahman; отбелязва със загриженост, че издадени от МНС заповеди за задържане на четирима членове на Божията армия на съпротивата на Уганда все още не са изпълнени; отбелязва също със загриженост, че Радован Караджич и Ратко Младич все още са на

¹ ОВ L 150, 18.06.2003 г., стр 67.

свобода и не са изправени пред МСВПБЮ; в тази връзка потвърждава, че подписването на Споразумение за стабилизиране и асоцииране е обвързано с пълното сътрудничество с МСВПБЮ и, че това трябва да доведе до задържането и предаването на всички обвиняеми; счита освен това, че воденото в момента от Специалния съд за Сиера Леоне в Хага съдебно производство срещу бившия президент на Либерия Чарлз Тейлър представлява значителен напредък към прекратяване на безнаказаността;

32. Подчертава необходимостта от засилване на системата на международното наказателно правосъдие и в тази връзка признава установяването през ноември 2007 г. на механизъм за бърз юридически отговор за нов международен механизъм за сътрудничество за предоставяне на опит и помощ в случаи, при които установяването, събирането и съхраняването на информация би подкрепило широка гама от международни и преходни съдебни опции¹; призовава МНС да положи допълнителни усилия по посока на ангажирането на общности в процес на разследване в процеса на конструктивно взаимодействие с МНС, насочено към насърчаване на разбирателството и подкрепата за неговия мандат, да отговори на очакванията и да позволи на тези общности да следват и разбират международния наказателен съдебен процес; подчертава ролята, която биха могли да играят неюридически механизми по отношение на случаи на нарушаване на правата на човека и международното наказателно право, стига тези усилия да спазват посочения процес и да не представляват фалшификация;
33. Приветства приемането от Общото събрание на ООН на резолюция относно правата на местното население и поздравява Съвета и държавите-членки за подкрепата им за приемането на посочения текст, който ще създаде рамката, според която държавите ще могат да защитават и насърчават правата на местното население без изключване или дискриминация; същевременно отбелязва със загриженост, че без нови инструменти, които да гарантират прилагането на въпросната резолюция, не може да се очаква действително подобрене в живота на местното население, най-вече на населението, живеещо в условия на авторитарни и диктаторски режими, и призовава Комисията да проследи прилагането ѝ, най-вече посредством Европейския инструмент за демокрация и права на човека;

Изпълнение на насоките на Европейския съюз в областта на правата на човека

34. Призовава още веднъж Комисията и посолствата и консулствата на държавите-членки да гарантират, че целият им персонал е изцяло запознат с насоките в областта на правата на човека; счита, че създаването на новата Европейска служба за външни действия ще бъде активно използвана за хармонизирането на подхода на мисиите в чужбина на държавите-членки и на Комисията в областта на правата на човека, чрез споделяне на структура и персонал, така че да бъдат създадени автентични „посолства на Европейския съюз”;
35. Отбелязва усилията на германското и португалското председателства за завършване на насоките на Европейския съюз в областта на правата на човека в

¹ http://www.justicerapidresponse.org/Documents1/JRR_NY_NOV07_FinalOutcomeDocument.pdf.

частта, отнасяща се до правата на детето; очаква да получи през следващите години проекти за специфичните мерки за приложение, насочени главно към прилагането на холистичен и всестранен подход, съдържащ се в основната част на Насоките;

36. Призовава Председателството да намери начин за подобряване на координацията и сътрудничеството между работните групи на Съвета, отнасящо се до действия в области от общ интерес, например между работната група по правата на човека и работната група, занимаваща се с МНС по отношение на международното наказателно право и проблема с децата и въоръжените конфликти;
37. Призовава Съвета да актуализира насоките, така че да бъде изцяло признато като основно право правото на ползване на най-високи стандарти в областта на здравеопазването, най-вече по отношение на облекчаването на болката;

Смъртното наказание

38. Приветства цитираната по-горе резолюция, приета от Общото събрание на ООН на 18 декември 2007 г., като призовава за всеобщ мораториум върху смъртното наказание и признава междурегионалния характер на инициативата;
39. Призовава Съвета да актуализира насоките в областта на смъртното наказание, така че да подкрепи всички дейности, насочени към цялостното прилагане на резолюцията на Общото събрание на ООН, която между другото призовава всички държави, в които смъртното наказание все още съществува, да спазват международните стандарти, осигуряващи гаранции за защита на правата на лицата, осъдени на смърт, най-вече на минималните стандарти, посочени в приложение към резолюция 1984/50 на Икономическия и социален съвет от 25 май 1984 г.; подчертава, че резолюцията предвижда предоставянето на информация на Генералния секретар относно прилагането на смъртното наказание и спазването на гаранции за защита на правата на човека на лицата, на които е наложено смъртно наказание, както и че държавите следва постепенно да ограничат прилагането на смъртното наказание и да намалят броя на престъпленията, за които може да бъде налагано смъртно наказание; подчертава също, че резолюцията завършва с призив към всички държави-членки на ООН да въведат мораториум върху екзекуциите с оглед на премахването на смъртното наказание;
40. Призовава председателството да насърчи Италия, Латвия, Полша и Испания, които все още не са ратифицирали протокол № 13 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи (ЕКЗПЧОС), да направят това¹; в тази връзка признава, че насоките за смъртното наказание могат да се прилагат по-съгласувано, ако държавите-членки подпишат и ратифицират подобни протоколи и конвенции;
41. Приветства решението на Съвета по въпросите на правосъдието и вътрешните

¹ Към 10 януари 2008 г., Италия, Латвия, Полша и Испания са подписали, но не са ратифицирали Протокол №13 към ЕКЗПЧ относно премахването на смъртното наказание при всички обстоятелства.

работи от 7 декември 2007 г. да се присъедини към съвместната декларация на Съвета на Европа и Европейския съюз, установяваща Европейски ден срещу смъртното наказание, който ще се отбелязва на 10 октомври всяка година; приветства работата на Европейската конференция, състояла се в Лисабон на 9 октомври 2007 г., като отново призовава за изкореняване на смъртното наказание в Европа и насърчаване на всеобщото премахване на смъртното наказание;

42. Приветства премахването на смъртното наказание в Албания на 25 март 2007 г. (за всички престъпления); в Киргизстан на 27 юни 2007 г.; в Руанда на 26 юли 2007 г.; в щата Ню Джърси (Съединени американски щати) на 13 декември 2007 г.; и в Узбекистан на 1 януари 2008 г.;

Изтезания и други форми на жестоко, нечовешко или унижително отношение

43. Отбелязва, че Гърция, Унгария, Латвия, Литва и Словакия досега нито са подписали, нито са ратифицирали Незадължителния протокол към Конвенцията против изтезанията (ОПСАТ); отбелязва, че Австрия, Белгия, Кипър, Финландия, Франция, Германия, Италия, Люксембург, Нидерландия, Португалия и Румъния досега са подписали, но не са ратифицирали протокола; призовава всички държави-членки на Европейския съюз, които досега не са подписали и/или ратифицирали Незадължителния протокол към конвенцията против изтезанията, да направят това без отлагане;
44. Поставя въпроса относно действителната привързаност към спазването на правата на човека от страна на държави-членки на Европейския съюз, които отказват да подпишат цитираната по-горе Международната конвенция за защитата на всички лица срещу насилствено изчезване; призовава всички държави-членки, които все още не са подписали и ратифицирали конвенцията, да направят това в най-кратки срокове¹;
45. Насочва Съвета и Комисията към неотдавнашното проучване, озаглавено „Прилагане на Насоките на Европейския съюз относно изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унижително отношение или наказание”, представено на подкомисията по въпросите на правата на човека на Европейския парламент на 28 юни 2007 г. и на Работната група по правата на човека (СОНОМ) през декември 2007 г.; призовава и двете институции да следват неговите препоръки, а именно препоръката да се развие ясна цялостна визия, която да отчита специфичните национални особености, свързани с местния политически, социален, културен и правен контекст; призовава Комисията, след извършването на анализ, да изпрати инструкции до делегациите и мисиите на държавите-членки, чрез които да им помогне да прилагат насоките;
46. Очаква резултата от прилагането на Европейските насоки относно изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унижително отношение или наказание,

¹ Държави, подписали конвенцията (към декември 2007 г.): Австрия, Белгия, Кипър, Дания, Финландия, Франция, Германия, Ирландия, Италия, Литва, Люксембург, Малта, Португалия, Словакия, Словения, Испания, Швеция. (Само две страни - Албания и Аржентина - са ратифицирали Конвенцията, която, за да влезе в сила, трябва да бъде ратифицирана от 20 страни.)

които в момента се подготвят, за да бъдат представени на СОНОМ; в контекста на преразглеждането на посочените Насоки, изразява очакване СОНОМ да обсъди специфични критерии за действие, отнасящи се до отделни случаи, така че да се подобри прилагането на Насоките; препоръчва приемането на мерки, които да гарантират спазването на абсолютната забрана на изтезанията и да отклонят всеки опит за приемането на позиция от страна на Европейския съюз, която би легитимираща използването на дипломатически уверения за улесняване на трансфера на лица към страни, където има опасност те да бъдат подложени на изтезания;

47. Призовава Насоките на Европейския съюз относно изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание да бъдат актуализирани в светлината на член 15 от Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания, който се отнася до правото за лицата да не бъдат подлагани на изтезания или жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание;
48. Подчертава, че редовното присъствие на председателството или на секретариата на Съвета в съответните комисии на ООН, както и по-нататъшното сътрудничество със Съвета на Европа и неговата Комисия за предотвратяване на изтезанията може да доведе до значителен и полезен осезаем принос в процеса на вземане на решения относно дипломатически стъпки спрямо определени страни;
49. Настоятелно призовава Съвета и Комисията да продължат практиката на предприемане на дипломатически мерки спрямо всички международни партньори на ЕС относно ратифицирането на международните конвенции за забрана на използването на изтезания и малтретиране, както и мерки за реабилитиране на оцелелите от изтезания; призовава ЕС да признае борбата срещу изтезанието и малтретирането за основен приоритет на политиката си в областта на правата на човека, особено чрез засилено прилагане на насоките на ЕС и всички други инструменти на ЕС, като например Европейската инициатива за демокрация и права на човека (ЕИДПЧ) и чрез въздържане на държавите-членки на ЕС от използване на дипломатически гаранции по отношение на трети държави, където е налице реален риск от изтезания и малтретиране;

Децата и въоръжените конфликти

50. Приветства доклада на Специалния представител на Генералния секретар на ООН за децата и въоръжените конфликти, оповестен на 13 август 2007 г., в който се съдържа заключението, че държавите-членки на ООН следва да прилагат конкретни и целенасочени мерки срещу упоритите нарушители;
51. Приветства напредъка, постигнат в прилагането на международните стандарти за защита на детето при случаи, при които предполагаеми нарушители са изправени пред правосъдието, като например обвиненията, повдигнати от МНС срещу важни ръководители на различни въоръжени групировки в Демократична република Конго или срещу четирима водещи фигури от Божията армия за съпротива; оценява като значимо постижение съдебното решение на Специално съд за Сиера Леоне, според което вербуването или използването за военни действия на деца под 15 години представлява военно престъпление в съответствие с обичайното

международно право, както и осъдителната присъда, наложена на военни командири по обвинение във вербуване на деца;

52. Приветства нарастващото включване на деца в широк спектър от преговори, споразумения, усилия за изграждане и съхраняване на мира, дневен ред и договори; все пак, подчертава, че в мирните споразумения следва да се предвиждат специални клаузи, посветени на децата, както и че техните цели следва да са изпълними;
53. Приветства нарастващото включване на деца в механизмите за отчетност на престъпленията в съответствие с международното право (признавайки в това отношение усилията, положени от Комисията за истина и помирение в Либерия през 2007 г.) като важно средство за прилагането на правото на децата да участват във вземане на решения, които засягат техния живот; все пак подчертава, че грижата за осигуряване на максимална защита на интереса на децата трябва да ръководи тези усилия, включително чрез прилагането на съобразени с възрастта политики и процедури, както и чрез насърчаване на реабилитацията и реинтеграцията на децата - жертви;
54. Приветства факта, че интегрираните стандарти за разоръжаване, демобилизация и реинтеграция (2006 г.), Парижките принципи и Насоките относно децата, свързани с въоръжени сили или въоръжени групи (2007 г.) представляват значителен напредък в областта на определянето на политиката и понастоящем изискват ефикасно прилагане;
55. Приветства факта, че още седем държави (Аржентина, Хърватия, Гватемала, Лаос, Мавритания, Мароко и Украйна) се присъединиха към международния ангажимент за прекратяване на вербуването на деца във въоръжените конфликти, известен като Парижки ангажименти и принципи и изразява съжаление, че САЩ не са подписали документа заради противопоставянето си на клаузата, отнасяща се до МНС;
56. Призовава останалите държави-членки, които не са подписали документа, да подпишат и ратифицират без отлагане незадължителния протокол към Конвенцията за правата на детето¹;
57. Отбелязва, че португалското председателство последва германските инициативи по отношение на Насоките и поиска от мисиите в страни, определени като приоритетни да разглеждат специфичните за страните стратегии, приети от СОНОМ на 15 юни 2007 г. като постоянни инструкции, които следва да бъдат включени в работата на ръководителите на мисии в областта на проблемите на децата във въоръжени конфликти; приветства факта, че председателството предаде също на местните председателства докладите, отнасящи се до отделните

¹ Незадължителният протокол към Конвенцията за правата на детето относно търговията с деца, детската проституция и порнография (към ноември 2007г.): не е ратифициран от Чешката република, Финландия, Германия, Гърция, Унгария, Ирландия, Люксембург, Малта, Обединеното кралство. Незадължителният протокол към Конвенцията за правата на детето относно участието на деца във въоръжени конфликти (CRC-OP-AC); не е ратифициран от Естония, Гърция, Унгария, Нидерландия; не е ратифициран и подписан от Кипър.

страни, получени от съответните неправителствени организации;

Защитници на правата на човека

58. Призовава Съвета и Комисията да се ангажират с по-прозрачното и системно прилагане на Насоките на Европейския съюз относно защитниците на правата на човека, като се има предвид, че това е важен и иновативен инструмент, имащ за цел да защитава и подкрепя изложените на най-голям риск защитници на правата на човека;
59. Изразява очакване признаването на Насоките относно защитниците на правата на човека за приоритетен елемент от външната политика на Европейския съюз в областта на правата на човека да бъдат съчетани с ефикасно прилагане на посочените Насоки в местните стратегии, отнасящи се до 120 страни; отбелязва, че липсата на действия от страна на Европейския съюз в подкрепа на защитниците на правата на човека в някои страни като Китай, Тунис, Етиопия, Иран и Русия, изглежда отразява липсата на консенсус сред държавите-членки на Европейския съюз, като всяка от тях установява различна йерархия в интересите на външната политика и по този начин прави невъзможно всякакво колективно действие;
60. Счита, че следва да се приложи целенасочен последователен подход, целящ укрепване на изграждането на капацитет сред активистите в областта на правата на човека и да се засили консултацията и механизмите за взаимодействие между тях и техните правителства по въпросите на демократичната реформа и насърчаването на правата на човека, най-вече, когато процесът на демократизация е изложен на опасност;
61. Призовава Комисията и Съвета да насърчава активно разпространението на информацията относно теорията и практиката на ненасилствените действия сред защитниците на правата на човека, като се старее да ги насърчи да увеличават познанията и сравненията помежду си по въпроса за най-добрите практики, породени от прекия опит на място;
62. Призовава Съвета спешно да разгледа въпроса с издаването по бърза процедура на визи за защитниците на правата на човека; счита, че поверителният характер на действията на Европейския съюз в подкрепа на защитниците на правата на човека понякога е полезен, но изисква, въпреки посочената поверителност, местните представители на Европейския съюз винаги да информират поверително намиращите се на място неправителствени организации относно подобни действия;
63. Отново подчертава, че е важно да се изготви ръководство за изпълнение на насоките, което да се предостави на защитниците на права на човека на място; насърчава СОНОМ да разпространява Насоките на ЕС за защитниците на права на човека, преведени на тези езици на ЕС, които широко се използват в трети страни, както и на други основни езици, освен езиците на ЕС, сред регионални служби и посолства/делегации; приветства факта, че до момента има достъпни преводи на езици като руски, арабски, китайски и фарси, но подчертава, че е необходимо да

бъдат подготвени на място повече преводи; призовава държавите-членки на Европейския съюз да опростят въпроса с издаването на визи за защитниците на правата на човека, поканени за участие в събития, организирани в рамките на Европейския съюз или бягащи от влошаващи се условия на сигурност;

Насоки за диалози и признати консултации с трети страни по въпросите на правата на човека

64. Призовава Съвета и Комисията да започнат цялостна оценка на насоките относно диалога по въпросите на правата на човека и да разработят ясни показатели за влиянието на диалога, както и критерии за започване, прекъсване и възстановяване на диалога;
65. Подновява призива си диалога по въпросите на правата на човека да се основава на реципрочност по отношение на територията на Европейския съюз и тази на трети страни;
66. Подновява призива си въпросите, свързани с правата на човека да се поставят на най-високо политическо равнище, за да се придаде по-голяма политическа тежест на проблематиката за правата на човека; по тази причина счита за съществено този диалог никога да не се използва за ограничаване на проблематиката до срещи на експерти, което би му придало маргинален характер в сравнение с други политически теми; призовава следователно Съвета и Комисията да приемат следните мерки:
 - да популяризират предварително поставените при всеки диалог цели, както и проследяването на тяхната реализация;
 - да установят оценката на всеки диалог да се осъществява „всяка година”, вместо „за предпочитане” всяка година;
 - да предвидят всяка среща в рамките на диалога да съдържа, освен фаза на „техническо” проучване от страна на длъжностните лица, политическа фаза, която пряко да включва представители на „министерско” равнище;
 - да включат представители на Европейския парламент в диалога и най-вече в заседанията, посветени на извършване на оценка, на които се обсъждат отделни случаи;
67. В този контекст отново подчертава предложенията, съдържащи се в цитираната по-горе резолюция на Парламента от 6 септември 2007 г. относно функционирането на диалога за правата на човека и консултацията по въпросите на правата на човека с трети страни;
68. Подчертава, че Китай остава системен нарушител на правата на човека и, че въпреки обещанията, дадени от режима с оглед на приближаващите Олимпийски игри, китайските постижения в областта на правата на човека не са се подобрили; подчертава необходимостта от радикално засилване на диалога по въпросите на правата на човека между Европейския съюз и Китай; приветства факта, че Китай е решил всички дела, свързани със смъртно наказание, да бъдат преразгледани от

Върховния съд, но остава загрижен от факта, че Китай все още извършва повечето екзекуции по света; отбелязва, че въпреки неколкочкратните уверения, предоставени от китайското правителство относно намеренията му да ратифицира Международния пакт за граждански и политически права, ратификацията все още не е факт; изразява съжаление, че на срещата на върха Европейски съюз - Китай, състояла се на 28 ноември 2007 г. в Пекин не беше приета съвместна декларация Европейски съюз - Китай, въпреки че първоначално беше обявено намерение за приемане на такава декларация; призовава Съвета да предостави на Парламента по-подробни сведения относно обсъжданията, включително подробен списък на мерките, предприети в отделните случаи от Съвета и държавите-членки; отбелязва, че въпреки значителните икономически реформи, все още са налице системни нарушения на политическите права и правата на човека по отношение на области като задържането по политически причини, нападения и сплашвания на адвокати и защитници на правата на човека, липса на независима съдебна система, принудителен труд, свобода на изразяване и религия, права на религиозните и етнически малцинства, произволни задържания, лагерната система Laogai и твърденията за отнемане на органи; отбелязва, че следва да се постави по-целенасочен акцент върху тези въпроси при подготовката на Олимпийските игри в Пекин, които представляват важна историческа възможност за подобряване на правата на човека в Китай; в това отношение изразява продължаваща загриженост относно китайското законодателство, включително относно системата на държавни тайни, която възпрепятства необходимата за развитието на добро управление и система, доминирана от правовата държава, прозрачност; изразява загриженост относно ограниченията, поставени пред свободата на китайските и международни медии, включително Интернет, блогове и достъп до информацията относно китайската и международна преса; изразява също така загриженост относно черните списъци с журналисти и активисти за правата на човека, включително Далай Лама, неговите последователи и практикуващите Falun Gong; подчертава необходимостта от продължаване, дори след Олимпийските игри, на внимателното проследяване на положението с правата на човека и отнасящите се до този въпрос промени в законодателството; настоятелно призовава ЕС да гарантира, че търговските му отношения с Китай зависят от реформите в областта на правата на човека, и в тази връзка призовава Съвета да изготви подробна оценка на положението с правата на човека, преди да се финализира каквото и да е ново рамково споразумение за партньорство и сътрудничество; призовава Съвета и Комисията да поставят въпроса за Вътрешна Монголия, Източен Туркестан и Тибет, да подкрепят активно засилването на прозрачен диалог между китайското правителство и пратениците на тибетското правителство в изгнание и да отдели внимание на въпроса за включването на въпроса с правата на човека в китайската политика в Африка; остава загрижен относно системното нарушаване на правата на човека на етническите уйгури в автономния район Xinjiang;

69. Изразява тревога от прекъсването през 2004 г. на диалога с Иран по въпросите на правата на човека поради липса на сътрудничество от страна на Иран; потвърждава изразеното във връзка с последния доклад становище, призовава Съвета, Комисията и държавите-членки да подкрепят дисидентите и демократичните активисти и да укрепят, чрез мирни и ненасилнически средства

съществуващия процес, който може да засили демократичните, институционални и конституционни реформи, да осигури устойчивост на тези реформи и да консолидира включването на всички ирански защитници на правата на човека и представителите на гражданското общество в процеса на определяне на политиката, като засили ролята им в общите политически обсъждания; осъжда новата морализаторска кампания, предприета от иранските власти в началото на април 2007 г., в рамките на която бяха задържани хиляди мъже и жени под претекст, „да се противодейства на неморалното поведение“; осъжда нарастващото използване от страна на режима в Иран на смъртното наказание;

70. Изразява съжаление по повод липсата на резултати от консултациите Европейски съюз - Русия по въпросите на правата на човека и призовава Парламентът да бъде включен в този процес; насърчава усилията, положени от Съвета и Комисията за постигане на положение, при което консултациите се провеждат последователно в Русия и в Европейския съюз, като руски министерства, освен министерството на външните работи, също участват в консултациите и руската делегация участва в срещи на руски и европейски неправителствени организации или парламентарни органи, организирани във връзка с тези консултации; изразява съжаление, че Европейския съюз е постигнал само ограничен успех в целта си да осигури промяна в политиката в резултат на повдигане на такива трудни въпроси като ситуацията в Чечения и други кавказки републики, безнаказаността и независимостта на съдебната система, отношението към защитниците на правата на човека, независимостта на медиите и свободата на словото, отношението към етническите малцинства, спазването на принципите на правовата държава и защитата на правата на човека във въоръжените сили, дискриминацията въз основа на сексуалната ориентация, както и други въпроси; изразява убеждение, че дългогодишният дебат относно Чечения следва да бъде разширен, така че да включи бъдещата тревога ситуация в Ингушетия и Дагестан; изразява съжаление по повод продължаващото преследване на журналисти, защитници на правата на човека и неправителствени организации, например неотдавнашното сплашване на Новая газета и на Фондацията за насърчаване на толерантността в Нижни Новгород; призовава Русия да предприеме допълнителни мерки за защита на свободата на словото и сигурността на журналистите и защитниците на правата на човека; в тази връзка счита, че сътрудничеството на Русия с ОССЕ, Съвета на Европа и механизмите на ООН в областта на правата на човека, както и ратификацията на всички свързани с правата на човека конвенции следва да се разглежда като приоритет от Европейския съюз, най-вече ратификацията на Протокол №14 на ЕКЗПЧОС, изменящ системата за контрол на Конвенцията; изразява съжаление по повод нежеланието на Русия да покани подходящ брой международни наблюдатели в срок, който да им позволи да проследят изборите в съответствие със стандартите на ОССЕ и поради тази причина е принуден да постави под въпрос демократичния характер на парламентарните избори; призовава Комисията и Съвета да повдигнат въпросите, отнасящи се до спазването на правата на човека пред руските власти на най-високо равнище, както и в новото Споразумение за партньорство и сътрудничество с Русия; призовава Комисията да предвиди по-ясни задължения и да установи по-ефективни механизми за наблюдение към клаузата за правата на човека, за да се постигне реално подобряване на положението с правата на човека в тази страна;

71. Призовава Комисията и Съвета съвместно със съседните страни да създадат подкомисии; отново призовава Парламентът да бъде включен в подготовката на тези срещи и да бъде информиран за резултатите от тях; изразява становище, че докато първите кръгове срещи, както беше случаят с Тунис и Египет, можеха да се концентрират върху постигане на устойчивост на подкомисиите и укрепване на доверието сред партньорите, тези комисии, какъвто е в момента случаят с Мароко, следва да се развият към фаза, ориентирана към постигането на резултати, която да включва установяване на конкретни референции и показатели за напредък; призовава тези подкомисии да нямат правомощия за определяне на решения, но да могат да внасят предложения в съответния асоцииран комитет или органи на по-високо равнище в политическия диалог, който носи отговорност, в съответствие с Плана за действие в областта на политиката за добросъседство на Европейския съюз и споразуменията за асоцииране, да обсъжда въпроси, свързани с правата на човека като част от политическия диалог; предлага отчетните документи, обсъждани на срещи на експертно равнище, също да се включват в дневния ред на срещите на политическо равнище (срещи на върха), на диалога и консултациите по въпроси, свързани с правата на човека, така че да се намалят несъответствията и честите противоречия в изявленията за положението на правата на човека, предоставяни на журналисти от двете страни;
72. Признава опитите на Комисията и Съвета да организира през май 2008 г. втори кръг на диалога между Европейския съюз и Узбекистан по въпросите на правата на човека; отново отбелязва, че провеждането на диалог по въпросите на правата на човека и срещи на експерти относно клането в Андиджан през 2005 г. само по себе си не представлява напредък и не може да се използва като основание за отмяна на санкциите; отбелязва, че липсата на независимо международно разследване на клането в Андиджан и липсата на каквато и да било подобрение на положението с правата на човека в Узбекистан, представляващи условията, определени от Европейския съюз за отмяна на санкциите, логично доведоха до разширяване на санкциите, наложени на Узбекистан; приветства факта, че заключенията на заседанието на Съвета по общи въпроси и външни отношения от 15 и 16 октомври 2007 г. въведоха специфични условия, които следва да бъдат изпълнени в рамките на период от шест месеца, за да бъде запазена отмяната на визовите ограничения; приканва Комисията и Съвета да извършат сериозна оценка на отражението на решението за прекратяване за срок от шест месеца на някои от визовите ограничения, представляващи част от санкциите, наложени на Узбекистан от Европейския съюз и да преразгледа цялостното положение с правата на човека в тази страна; изразява съжаление по повод факта, че досега Узбекистан не е успял да демонстрира напредък в нито една от посочените области; изразява загриженост във връзка с президентските избори в Узбекистан, състояли се на 23 декември 2007 г., които според службата на ОИСП за демократични институции и права на човека са „протекли в строго контролирана политическа атмосфера, която не е оставила място за истинска опозиция и като цяло не са изпълнили предписанията на ОССЕ за произвеждането на демократични избори”; осъжда убийствата на Mark Weil, основател и артистичен директор на театъра Ikhotv Ташкент, извършено на 9 септември 2007 г. и на журналиста и критик на узбекския режим Alisher Saipov, извършено на 24 октомври 2007 г. в киргизкия град Osh; потвърждава призива си за незабавно

освобождение на политическите затворници¹; приветства премахването на смъртното наказание;

73. Подкрепя желанието на Съвета да установи диалог по въпросите на правата на човека с всяка от четирите останали страни от Централна Азия; призовава диалогът с трети страни да бъде ориентиран към резултатите и изцяло съобразен с Насоките на Европейския съюз за диалога по въпросите на правата на човека, като гарантира участието на гражданското общество и на Европейския парламент; призовава установяването на такъв диалог бъде съчетан с предоставяне на съответните средства от секретариатите на Съвета и Комисията; отбелязва, че в някои случаи практическите договаряния не допринасят за постигане на ефективност в провеждането на диалога, например когато е осигурено само последователно тълкуване, както в случая с диалога по въпросите на правата на човека в Туркменистан;
74. Отбелязва, че отмяната от страна на Европейския съюз на ангажиментите, поискани от Турция е важен фактор за забавянето на реформите в Турция в областта на правата на човека;
75. Изразява надежда отговорните за убийството на Беназир Бхуто да бъдат разкрити и подведени под отговорност възможно най-скоро; отбелязва влошаването на положението с правата на човека в Пакистан през 2007 г., най-вече във връзка със заплахите срещу независимостта на съдебната система и свободата на медиите; отбелязва приемането на нов Стратегически документ за Пакистан и приветства отделянето на приоритетно място в този документ на превенцията на конфликти и защитата на правата на човека; отбелязва, че първата среща на Съвместната комисия Европейска общност - Пакистан се състоя в Исламабад на 24 май 2007 г. и подчертава необходимостта правата на човека да бъдат изведени на първо място в дневния ред на следващите срещи;

Генитално осакатяване на жените и други вредни традиционни практики

76. Подчертава, че усилията за премахването на всички форми на генитално осакатяване на жените следва да бъдат засилени, както на местно равнище, така и в рамките на процеса по определяне на политиката, така че да се подчертае факта, че подобни осакатявания са едновременно нарушение на правата на човека и въпрос, свързан с равнопоставеността на половете;
77. Настоява правата на жените да бъдат изрично включени в разговорите за правата на човека и, по-специално, в борбата срещу всички форми на дискриминация и насилие срещу жените и момичетата, включително на всички форми на вредни традиционни практики и обичаи, като например гениталното осакатяване и ранните или принудителни бракове, всички форми на трафик на хора, домашното насилие и убийството на жени, експлоатацията на работното място и

¹ Най-вече на Mutabar Tadjibaeva, председател на правозащитната организация Plammenoe Serdtse и на други 12 защитници на правата на човека: Saidjahon Zainabitdinov, Nosim Isakov, Norboi Kholjigitov, Abdusattor Irzaev, Habibulla Okpulatov, Azam Formonov, Alisher Karamatov, Mamarajab Nazarov, Dilmurad Mukhiddinov, Rasul Khudainasarov, Bobumurod Mavlanov and Ulugbek Kattabekov.

икономическата експлоатация;

78. Призовава Съвета, Комисията и държавите-членки да използват клаузата за правата на човека, така че да превърнат борбата срещу всякакви форми на генитално осакатяване в приоритетен въпрос в отношенията с държавите не-членки, най-вече тези държави, които поддържат преференциални отношения с Европейския съюз в съответствие със Споразумението от Котону и да им оказват натиск да приемат необходимите законови, административни, съдебни и превантивни мерки за прекратяване на тези практики;
79. Призовава Съвета, Комисията и държавите-членки да насърчават най-вече ратификацията и прилагането от държавите-членки на Африканския съюз на Протокола за правата на жените в Африка на Африканския съюз;
80. Призовава Съвета, Комисията и държавите-членки да укрепят Европейската инициатива за демокрация и човешки права (ЕИДЧП) и да гарантират отпускането на средства за дейности, насочени към премахването на всякакви форми на генитално осакатяване на жените;

Общ преглед на действията на Съвета и Комисията, включително резултатите на двете председателства

81. Изразява съжаление по повод продължаващите нарушения на правата на човека и демокрацията от военната хунта в Бирма и подкрепя ангажимента на Европейския съюз за постигане на декларираните цели, а именно установяване на легитимно, демократично гражданско правителство, което да спазва правата на човека на своя народ и да възстанови нормални отношения с международната общност; приветства приемането на обща позиция на Съвета през ноември 2007 г., която подновява съществуващите ограничителни мерки и въвежда допълнителни ограничителни мерки, но изразява съжаление по повод изключването на ключови сектори като енергетиката от посочените мерки; осъжда грубия отпор, оказан от властите на Бирма на демонстрациите на будистките монаси и всички други мирни демонстрации; приветства назначаването на специален пратеник на Европейския съюз за Бирма и призовава Комисията активно да подкрепи в рамките на ЕИДЧП движението в защита на демокрацията на Бирма;
82. Призовава председателството на Съвета да обърне специално внимание на страните, предизвикващи особена загриженост по отношение на спазването на правата на човека; насърчава най-вече Съвета да приложи изцяло насоките на Европейския съюз, отнасящи се до защитниците на правата на човека и да отпусне допълнителни ресурси за проекти по линия на ЕИДЧП, най-вече за насърчаване на демокрацията в Беларус, Бурма, Куба, Еритрея, Лаос, Северна Корея, Узбекистан, Виетнам и Зимбабве; счита, че формулирането и прилагането на тези проекти следва да не бъде обвързвано със съгласието или сътрудничеството на съответните режими;
83. Приветства провеждането на 18 октомври 2007 г. на първия европейски ден за борба срещу трафика, целящ да увеличи информираността във връзка с трафика на хора и подчертава дълготрайния ангажимент на Европейския съюз за

изкореняването на това явление;

84. Приветства организирането от португалското председателство и Комисията на форума на Европейския съюз и неправителствени организации за защита на правата на човека, състоял се в Лисабон през декември 2007 г. и посветен на икономическите, социални и културни права; подкрепя препоръката на Форума, която потвърждава неделимостта и универсалността на правата на човека и успява да установи връзка между външните и вътрешни аспекти на политиката на Европейския съюз;
85. Приветства четвъртата среща на европейската мрежа на координационните пунктове във връзка с лицата, отговорни за извършване на геноцид, военни престъпления и престъпления срещу човечеството, която се състоя в Хага на 7 и 8 май 2007 г.; отбелязва работата на тази среща, която бе изцяло посветена на Руанда и разследването на заподозрени лица от Руанда от страна на европейски държави;
86. Призовава председателството на Съюза да предприеме мерки по отношение на липсата на действия от страна на Европейския съюз в Дарфур; приветства съвместната операция на Африканския съюз и на ООН в Дарфур (UNAMID), която бе единодушно одобрена на 31 юли 2007 г. чрез резолюция 1769 (2007 г.) на Съвета за сигурност на ООН като малка стъпка в правилната посока; отбелязва, че UNAMID наследява Мисия на Африканския съюз в Судан (AMIS) на 31 декември 2007 г. и разполага с първоначален мандат, който изтича на 31 юли 2008 г.; изразява очакване, че наброяващата 7 000 души AMIS, която досега отговаряше за поддържането на мира ще се влее в новата сила и ще бъдат предприети всички необходими мерки за гарантиране на способността на UNAMID да изпълни мандата си, включително периодични проверки на броя на разположените миротворци; настоява най-вече заповедите за задържане, издадени от МНС да бъдат приведени в изпълнение възможно най-бързо;
87. Приветства факта, че в ООН започна работа по подготовка на единни стандарти за поведение на всички категории персонал, участващи в мироопазващи мисии; отбелязва, че Планът за действие на работната група съдържа изискване за включване на корпус от шест основни принципа в кодексите за поведение на Междуведомствения постоянен комитет (IASC), включително принцип, забраняващ сексуални отношения с лица под 18 години, независимо от възрастта на пълнолетие или възрастта, на която лицето е способно да формира правновалидна воля, която се прилага в съответната страна; Приветства факта, че понастоящем посоченият кодекс за поведение се прилага спрямо целия мироопазващ и хуманитарен персонал на ООН; приветства създаването в рамките на мисиите на ООН в Бурунди, Кот д'Ивоар, Република Конго и Хаити на специализирани служби, натоварени да разследват обвинения и да помагат на жертви; очаква кодекса за поведение да бъде изцяло прилаган във всички мисии на ООН, включително, в случай на необходимост, да бъдат налагани наказателни санкции срещу персонал, уличен в изнасилване или сексуална експлоатация на деца;

88. Приветства факта, че Съветът съставя и редовно актуализира списъци на целеви страни, по отношение на които се прилагат допълнителни съвместни усилия с оглед прилагането на европейските насоки относно децата и въоръжените конфликти, смъртното наказание (така наречените „страни на кръстопът“), както и относно защитниците на правата на човека; отбелязва, че подобна практика е предвидена в съответствие със Стратегията за прилагане на насоките на Европейския съюз относно насърчаването и спазването на правата на детето; Насърчава Комисията и Съвета да разширят посочената добра практика, която *inter alia* позволява на Европейския съюз да реагира по по-ефикасен начин чрез предприемане на мерки, приемане на становища и други форми на действия, спрямо насоките на Европейския съюз относно изтезанията; насърчава Съвета и Комисията да включат специалните механизми на ООН и да вземат предвид препоръките и неотложните резолюции на Европейския парламент, когато определят целевите страни;
89. Подновява призива си всички дискусии с трети страни, инструменти, документи и доклади, включително годишният доклад, изрично да разглеждат въпросите на дискриминацията, включително въпросите на етническите малцинства, религиозните свободи, защитата и зачитането на правата на местното население, човешките права на жените, правата на децата, правата на местното население, лицата с увреждания, включително лица с умствени увреждания, както и хора с всякакви сексуални ориентации, като изцяло ангажира техните организации както в ЕС, така и в трети страни по целесъобразност;

Програми на Комисията за предоставяне на външна помощ

Европейски инструмент за демокрация и права на човека (ЕИДПЧ)

90. Призовава за пълна прозрачност по отношение на начините за изразходване на средствата и подбора и оценката на проекти по линия на ЕИДПЧ; призовава за публикуване в интернет на всички одобрени проекти, стига по този начин да е защитена сигурността на бенефициера;
91. Приветства приемането, в рамките на ЕИДПЧ, на нови мерки, които позволяват предприемането на спешни действия за закрила на защитниците на правата на човека без необходимост от тръжна процедура; призовава Комисията бързо и ефективно да приложи тази нова мярка;
92. Отбелязва, че средствата по ЕИДПЧ, похарчени за мисиите на ЕС за наблюдение на избори през 2007 г. възлизат на 23 % от общата сума на използваните средства по ЕИДПЧ (30,1 милиона евро) при проведени 11 такива мисии;
93. Отбелязва, че значителен дял (около 50 %) от общите средства по ЕИДПЧ, предвидени за проекти по договори, сключени през 2007 г. бяха насочени за големи тематични проекти и само малка част (24 %) – за проекти, подкрепени от отделни страни (равнозначни на микропроекти); Отбелязва също, че само малка част от средствата бяха предназначени за Азия, най-проблемният континент по отношение на нарушения на правата на човека; предлага преразглеждане на посоченото географско разпределение;

94. Отбелязва, че следва внимателно да се преценява финансирането на международни организации, чийто бюджет се осигурява от вноски, оценени от държавите-членки, като например финансирането за МНС, тъй като всяко финансиране, отпуснато на подобни организации е равностойно на субсидии за държавите-участнички, които са обвързани със задължение да предоставят тези средства на съответните организации, и излагат на опасност други проекти и институции, разчитащи на средства по ЕИДП като проекти на неправителствени организации и програмата в областта на съдебната реформа, и работата на Специалния съд за Сиера Леоне;

Прилагане на клаузите за права на човека и демокрацията във външни споразумения

95. Изразява съжаление, че клаузата за правата на човека и демокрацията, представляваща съществен елемент от всички споразумения за сътрудничество и партньорство с трети страни, все още не е приложена конкретно, заради липса на механизъм, който би позволил спазването ѝ;
96. В тази връзка отново подчертава предложенията, съдържащи се в цитираната по горе резолюция на Парламента от 14 февруари 2006 г. относно клаузите за правата на човека и демокрацията, съдържащи се в споразуменията на Европейския съюз;
97. Подновява призива си клаузите за правата на човека да бъдат прилагани чрез прозрачна процедура на консултации между страните, като се уточнят подробно политическите и правни механизми, които следва да се използват в случай на искане за прекратяване на двустранното сътрудничество въз основа на повтарящи се и/или системни нарушения на правата на човека по силата на международното право; счита, че клаузите следва да включват също подробности относно механизъм, който да позволява временно прекратяване на споразумението за сътрудничество като „механизъм за предупреждение“;
98. Отбелязва, че през 2007 г. Европейският съюз не е сключил нито едно ново споразумение, съдържащо клаузи за права на човека;
99. Приветства факта, че Комисията и Съветът през юни 2007 г. отмениха търговските преференции за Беларус, предвидени в Общата система на преференции (GSP) вследствие на неуспеха на правителството на Беларус да приложи препоръките, направени от Международната организация по труда (МОТ) през 2004 г.;

Въвеждане на въпросите на правата на човека в политиките

100. Призовава Комисията да продължи отблизо да наблюдава предоставянето на помощи по Общата система от преференции (ОСП) + привилегии за страни, при които са забелязани сериозни пропуски при изпълнението на осемте конвенции на МОТ, свързани с основните стандарти на труд, нарушения на граждански и политически права или използване на затворнически труд; *настоява Комисията да разработи критерии за оттегляне на помощи по ОСП заради проблеми с правата на човека;*

101. Припомня Декларацията за правото на развитие, приложена към резолюция 41/128, приета от Общото събрание на ООН през декември 1986 г., която признава правото на развитие за ненарушимо човешко право, както и че държавите носят основна отговорност за създаването на условия, благоприятстващи реализирането на правото на развитие и трябва да предприемат стъпки за формулиране на политики за международно развитие с оглед улесняването на цялостната реализация на това право; призовава за предприемане на мерки, които да гарантират, че международните програми за развитие, замислени с цел държавите да поемат тази отговорност, позволяват включването и достъпа на лица с увреждания, в съответствие с член 32 на Конвенцията на ООН относно правата на хората с увреждания, подписана от Европейските общности на 30 март 2007 г.;
102. Припомня, че общият бюджет на Европейския съюз за 2008 г. предвижда средствата за компенсиране на уврежданията да бъдат проверени, така че, в качеството им на обществена помощ, да бъдат в съответствие с член 32 от Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания и призовава тези бюджетни разпоредби да бъдат стриктно прилагани и проследявани;
103. Призовава Съвета да положи максимални усилия за прилагането на основното право на здравеопазване по отношение на облекчаването на болката и достъпа до болкоуспокояващи вещества, съдържащи опиум, като отчита, че Международният съвет за контрол на наркотиците призова международната общност да насърчи предписването на болкоуспокояващи, особено в бедните страни, като се има предвид, че в повече от 150 страни е регистрирано сериозна липса на тяхната употреба;
104. Безусловно осъжда всички форми на експлоатация на деца, под формата на сексуална експлоатация, включително детска порнография и детски секс туризъм, или под формата на принудителен труд, наред с всички форми на трафик на хора;
105. Призовава Комисията да продължи да насърчава корпоративната социална отговорност на европейските и местни предприятия; изисква Съветът да докладва пред Парламента получената обратна информация от страна на специалния представител на ООН за търговска дейност и права на човека, в която се изясняват стандартите за корпоративна отговорност и отчетност за многонационални корпорации и други търговски предприятия по отношение на правата на човека;
106. Признава, че имиграционната политика се е превърнала в приоритет във вътрешния и външния политически дневен ред на Съюза, и че в своите документи Съюзът се опитва да обвърже имиграцията с развитието и да гарантира, че основните права на имигрантите се спазват; все пак потвърждава, че реалността на място опровергава тези текстове; изразява особена тревога от факта, че се сключват споразумения за реадмисия на нелегални имигранти с трети страни, които нямат необходимите правни и институционални механизми да приемат обратно своите граждани при зачитане на правата им;
107. Призовава Съвета да гарантира, че правата на бежанците, търсещите убежище и мигрантите на практика са изцяло спазени на практика, при случаите, в които

укрепва сътрудничеството с трети страни в областта на имиграцията и политиката за предоставяне на убежище; подчертава най-вече, че механизмът на Европейския съюз за европейската политика на добросъседство следва да се използва за наблюдение на резултатите, постигнати в тази област по отношение на правата на човека; призовава Съвета и Комисията да се уверят, че в рамките на политиките за сътрудничество в борбата срещу нелегалната имиграция не се предоставя никаква помощ на полицейски и съдебни органи на страна, нарушаващи грубо и системно правата на човека и/или, които не отчитат по какъв начин са използвали посочените средства;

108. Призовава Комисията и Съвета да предприемат на международно равнище инициативи на Европейския съюз за борба срещу преследването и дискриминацията въз основа на сексуалната ориентация и половата идентичност, като например подкрепят приемането на резолюция по този въпрос на равнището на ООН и предоставят подкрепа на неправителствени организации и лица, които се застъпват за равенство и борба срещу дискриминацията; осъжда факта, че много страни са криминализирали хомосексуалното поведение, че Иран, Саудитска Арабия, Йемен, Судан, Мавритания, Обединените арабски емирства и части от Нигерия налагат смъртно наказание заради хомосексуални прояви, че 77 страни имат закони, които позволяват на държавните органи да преследват и евентуално да налагат присъди лишаване от свобода на лица от същия пол, поддържащи сексуални отношения, както и че редица страни, като Индия, Пакистан, Бангладеш, Уганда, Кения, Танзания, Замбия, Малави, Нигер, Буркина Фасо, Сиера Леона и Малайзия са приели закони, предвиждащи присъди до 11 години затвор до доживотен затвор; изцяло подкрепя принципите на Yogyakarta относно приложението на международното право в областта на правата на човека във връзка със сексуалната ориентация и половата идентичност; призовава държавите-членки да предоставят убежище на лица, изложени на опасност от преследване в своите страни на произход заради сексуалната си ориентация и половата си идентичност;
109. С оглед на предвидената за 2009 г. министерска среща на Службата на Организацията на обединените нации за контрол на наркотичните вещества и превенция на престъпността (UNODC), призовава Комисията и Съвета да се уверят, че средствата, предоставяни за борба срещу нелегалните наркотици на международни организации като тези на ООН не са използвани, пряко или косвено, за подкрепа на служби за сигурност на страни, които грубо и системно нарушават правата на човека или прилагат смъртно наказание за престъпления, свързани с наркотици; във връзка със следващото заседание на Комисията на ООН за наркотичните вещества, призовава също така за подготовката на документ, който да представя по разбираем и ясен начин най-добрите практики, прилагани от държавите-членки на Европейския съюз в областта на политиката за правата на човека и борбата с наркотиците;
110. Подчертава значението на вътрешната политика на ЕС, която насърчава спазването на международното право в областта на правата на човека и необходимостта държавите-членки да приемат законодателство, което да съответства, наред с другото, на задълженията, произтичащи от Женевските

конвенции и факултативните протоколи към тях, Конвенцията срещу изтезанията, Конвенцията за преследване и наказване на престъплението геноцид и от Римския статут на МНС; приветства постигнатия напредък в прилагането на международното законодателство от някои държави-членки; с оглед постигане на по-голяма съгласуваност между вътрешните и външните политики, насърчава Съвета, Комисията и държавите-членки да включат борбата срещу безнаказаността за извършени тежки международни престъпления в развитието на общото европейско пространство на свобода, сигурност и справедливост;

111. Потвърждава загрижеността си относно наложени от правителствата ограничения на съдържанието в интернет, прилагани при разпространението или получаването на информация и не са точно съобразени с гаранциите за свобода на словото; в тази връзка изисква Съветът и комисията да изработят правила относно търговията със стоки с трети страни, включително търговията със софтуер и хардуер и други подобни системи, чиято единствена цел е да извършват общи контролни дейности и да ограничават достъпа до интернет по начин, несъвместим със свободата на словото, и вносът и износа на такива система, с изключение на системи, чиято единствена цел е защитата на децата; счита, че същите мерки следва да се приложат по отношение на наблюдението и/или военните технологии, предназначени за страни, които системно нарушават правата на човека; призовава също така за намирането на конкретни решения, за да се попречи на европейските предприятия да предоставят на тези страни лични данни, които могат да бъдат използвани за нарушаването на тези права, най-вече правото на свобода на словото;

Ефективност на действията на Европейския парламент в областта на правата на човека

112. Призовава Съвета да участва в дискусии по неотложни резолюции и призовава на подкомисията по правата на човека да бъде предоставена по-конструктивна роля в разработването на съществени и прозрачни критерии за подбор на спешните теми;
113. Препоръчва резолюциите и другите ключови документи, отнасящи се до въпроси, свързани с правата на човека, да бъдат превеждани на език, говорен в съответния регион, най-вече на езици, чиято употреба не е призната или се забранява от държавни органи, отговорни за нарушения на правата на човека;
114. Изразява дълбоко съжаление от отговора на бирманските и кубинските власти на искането на Парламента да дадат съгласие за изпращането на делегация на посещение при бивши носители на наградата „Сахаров“; счита, че Парламентът следва да улесни установяването на мрежа за комуникация между носителите на наградата „Сахаров“, като се предвидят редовни срещи, които да се провеждат в Парламента;
115. Припомня на парламентарните делегации, че те следва системно да включват в дневния ред на посещенията си в трети страни междупарламентарната дискусия относно положението с правата на човека;
116. Признава работата на временната комисия по предполагаемо използване на

европейски държави от ЦРУ за транспорт и незаконно задържане на затворници, както и доклада, приет от тази комисия на 14 февруари 2007 г.¹; изисква ЕС и държавите-членки да работят съвместно на всички равнища за осъждане на практиката за незаконно задържане на затворници сега и в бъдеще;

o

o o

117. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията, правителствата и парламентите на държавите-членки и на страните-кандидатки, ООН, Съвета на Европа, Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа и правителствата на страните, споменати в настоящата резолюция.

¹ ОВ С 287 Е, 29.11.2007 г., стр. 309.